СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLIII. Ч. 264. Джерзі Сити, Н. Дж., вівторок, 12-го листопада 1935. — VOL. XLIII. No. 264. Jersey City, N. J., Tuesday, November 12, 1935. THREE CENTS

КАМПАНІЯ ЗА ДОПОМОГОВІ РОБОТИ НЕ ВСПІВАЄ

ВАШИНГТОН. — Федеральний уряд подав до публичного відома звіт зі своїх заходів перенести людей з ліст допомогових пайків на листи запомогових робіт. Уряд постановив собі перебрати на запомогові роботи до 1-шо грудня 3,500,000 осіб. Досі він іще не вспів перенести навіть половини цього програмового числа.

Щоби приспішити цю роботу, уряд постановив не давати вже більше фондів на безпосередню допомогу в стейтах: Огайо, Савт Каролайна, Місісіпі і Конетикот.

ПІВТОРА МІЛЬОНА НА ПОМІЧ СТУДЕНТАМ.

ВАШИНГТОН. — Уряд „Краєвої Молодечої Адміністрації" постановив видавати на місяць 1,-638,945 долярів на допомогу 1,602 неукінчених студентів колеґій і університетів та 4,500 укінчених студентів.

З НЕДІЛЬНИХ СВЯТКОВАНЬ ДНЯ ПЕРЕМИРЯ.

ВАШИНГТОН. — В суботу й у неділю відбулося багато свят в память дня закінчення світової війни. Підчас обходів з того приводу виголошено багато промов. Більшість з них годиться з загальною політикою уряду.

Секретар війни Дерн, секретар фльоти Свонсон та ґенерал Малин Крейґ, начальник штабу армії, у своїх заявах підкреслюють потребу мира, при чому Дерн висказує надію, що Америка уникне конфлікту, а Свонсон остерігав перед небезпекою війни та звертав увагу на потребу стереження мира збройною силою.

НОТУЮТЬ ЗЕМЛЕТРУС.

БОФАЛО (Ню Йорк). — Сейсмоґрафічна стація колеґії Санизіюса занотувала в неділю три потрясення землі у віддалености 2,000 миль від Бофало. Перше потрясення занотовано в годині 1:33 зополудня, друге в годині 1:38, а третє в годині 1:40.

СМЕРТЬ У ПОЖАРІ ШПИТАЛЮ ДЛЯ УМОВО ХОРИХ.

МОНТРЕАЛЬ (Канада). — В суботу в ночі згорів тут шпиталь для умово хорих імени Ст. Жан де Діє. Чотири умово хорі згоріли в огні, а пятий умер на удар серця через сильне зворушення.

ДЕМОНСТРАЦІЯ ЗА РЕЛІҐІЙНУ СВОБОДУ.

НЮ ЙОРК. — Заходами католиків, протестантів і жидів, заінтересованих у здержанню переслідувань релігій в Росії, Мексику й Німеччині, відбулося в Карнеґі Гол масове віче за релігійну свободу.

Протестантський бесідник, д-р Артур Бравн, говорив про обмеження релігійної свободи в Росії й Німеччині під покришкою чистоти раси. „І в нашому краю" (себто в Америці), говорив бесідник, „ми теж не вільні від релігійного переслідування, але тут релігійне переслідування не походить від уряду, а крім цього їм противиться публична опінія".

Жидівський бесідник, Карл Шермен, виступав проти переслідування католиків у Мексику. Представник католиків, Вилієм Сендз, казав, що він він виступає не в обороні католиків, а в обороні прав людини. „У Мексику", говорив він, „церква попала в боротьбу з урядом, бо вона була багата та вживала Індіян без заплати до ще дальшого збільшення свого маєтку та до розвою упривилейованої кляси священиків. Як церкви розбагатіють, то священики звичайно ледащіють".

МАСА АВТОМОБІЛЬНИХ ВИПАДКІВ.

НЮ ЙОРК. — На 177-мій вулиці в Бронксі наїхав у суботу вечером поліцай Джордж Шорт своїм автом на вертаючуся з відвідин родину МекКірненів, що йшла правим боком дороги. Допрва яких 200 стіп дальше вспів Шорт здержати своє авто. Він забрав родину до шпиталю, де батько родини, 31-літний наставник на підземній залізниці, помер до кількох годин, а в 5 інших членів родини стверджено поважні ушкодження. На другий день померла 2-літня дівчина родини.

Якийсь невисліджений іще досі автомобілїст наїхав у неділю вечером на йдучі дорогою по Вест Бенґз Евені в Нептюн, Ню Джерзі, паню Софію Винницьку й паню Тушку Топольницьку. Як люди з хати прибігли до побитих, вони вже були неживі.

СВЯТКУЮТЬ ПАМЯТЬ ГУМОРИСТА МАЯКОМ.

НЮ ЙОРК. — У память відомого американського гумориста Вила Роджерса мають виставити на мості Джорджа Вашингтона світляний маяк, що має керувати літаками в ночі. Маяк ви мати таке сильне світло, що видно його буде 64 милі довкруги.

Посвячення маяка має відбутися вже 30-го листопада цього року.

На виставлення цього памятника збирають тепер гроші серед американського громадянства. Маяк вибрано тому, бо Роджерс згинув у летничім випадку.

БОРОТЬБА ЮНІЙ ПРОТИ ШПІОНАЖІ ПІДПРИЄМСТВ.

На переслуханнях, які ведуться перед Краєвою Радою Промислових Відносин у Дітройті, ставали як свідки члени й урядники автомобільної юнії та оповідали, як вони боряться проти шпіонажі підприємців у робітничих юніях. Свідки зізнавали, що підприємство Фрілав Трейлер Ко. вкрутило до робітничої юнії, звязаної з Американською Федерацією Праці, агента Детективної Агенції Пинкертона. На його донос підприємство відправляло з роботи робітників, що брали активну участь у роботі юнії. Нарешті робітники шпигуна викрили та вигнали з юнії.

ВИННИЦЬКА ОКРУГА НА ОСТАННЬОМУ МІСЦІ ДОСТАВИ МЯСА.

На останній сесії економічних нарад УСРР під проводом Любченка стверджено, що винницька округа є на останньому місці поміж усіми округами України в ділянці виконання державного пляну достави мяса. Крім того нарада вислухала реферат, що обговорював ремонт тракторів. На 1. січня 1936 р. Україна матиме 64,811 тракторів. Любченко у промові вказав на невдоволяючий стан ремонту авт, із яких коло 30 проц. вимагає направи.

ҐРАФОЛЬОҐІЯ У ШКОЛАХ.

Деякі державні школи у Швеції ввели цікаву новину. У правильних відступах часу письмо всіх учнів буде піддане ґрафольоґічній аналізі, шоб устійнити поступи в духовому розвитку з одночасним поступом у науці. Наукова ґрафольоґія виходить із заложення, що письмо є сейсмоґрафічним віддзеркаленням усіх змін, які проходять у духовому розвитку одиниці. Тому, що поступи у науці годі вважати певним покажчиком розвитку характеру й індивідуальности, шведські педаґоґи звернулися за допомогою до ґрафольоґів. Без сумніву, ґрафольоґічна аналіза влекшить у багатьох випадках важку працю вчителя, даючи йому низку вказівок про укриті індивідуальні прикмети учня. Цікаве теж буде порівнання опінії ґрафольоґів з опінією педаґоґів про того самого учня. Ґрафольоґічні експертизи у шведських школах будуть відбуватися правильно в точно означених реченцях і висліди будуть порівнувані періодично, щоб устійнити основну розвоєву лінію.

ЖИТТЯ ДОРОЖЧЕ.

Комісія для досліду змін коштів удержання у Варшаві устійнила в дні 7. жовтня ц. р., що кошти удержання трудової родини, зложеної з 4 осіб, зросли у вересні в порівнанні з серпнем на 0.8 процента. А відомо, що те саме стверджено в серпні у відношенні до липня.

ЦЕНТРАЛЯ ТОРГОВЛІ ЖІНКАМИ.

Як повідомляє румунська преса, Чернівці є тепер експортовою централею для торговлі жінками. Вивозять їх звідтам до Ґалацу, а потім до Єгипту.

МАСОВА ПСИХОЗА В ЯВОРІВЩИНІ.

Справа стиґматички Насті Волошин з Млинів, яворівського повіту, набирає щораз то більшого розголосу. До Млинів напливає масово населення, головно з сусідніх сіл, щоб подивитися на стиґматичку Настю Волошин. Одного дня з сіл Стубна і Стубенка прийшли до Млинів понад 800 людей. Місцевий парох о. Олександер Величко заявив, що Настя Волошин є дуже побожною дівчиною, що тижня сповідаєтьєя і причащається та належить до братства Апостольства Молитви. Свого осуду про стиґматизацію Н. Волошин о. О. Величко не висловив. Стиґматичку Н. Волошин оглядали вже кілька лікарів. Один з них, д-р Ломінський з Ломжі, заявив, що таємні явища стиґматизації Н. Волошин не є наслідком автосуґестії. Безробітний учитель Василь Сютрик, якого сестра Марія була найближчою товаришкою Н. Волошин, подав ще такі подробиці: В червні ц. р. Настя йшла пізним вечором до своєї товаришки Марії Сютрик. Нагло на подвір'ю почав гавкати пес. Настя перестрашилась, станула босою ногою на їжака і зі страху оніміла. Після того іздила лікувати ногу до ріжних лікарів, а вкінці поїхала теж до знахорки до Кальникова. Виздоровівши, Настя почала попадати в дивний сон, а тоді появилась у неї стиґматизація. Спершу нікому нічого не говорила про це, тільки сестрі Сютрика. До її пророцтв населення привязує щораз то більшу вагу і тому психоза огортає населення сіл не тільки яворівського, але також поблизьких повітів.

12-ЛІТНІЙ КУРЕЦЬ.

Є в Ґлезґові 12-літній хлопчина, яким винятково піклуються його батьки і лікарі. Батьки дозволили йому курити, бо дим папіроски тягнув його дуже сильно; він курить 60 папіросок денно. Коли перестає курити, орґанізм його зараз реаґує на це. Нікотиноманія, яка появляється шойно у дорослих осіб, розвинулася у нього так сильно, що хлопчина занепав фізично і духово.

ЦАДИК СИНОМ СВЯЩЕНИКА.

Із Станиславова повідомляють, що в одного з тамошніх адвокатів зголосився цадик Ґімпель з Долини. Цадик просив ужити правних заходів, щоб міг він дістати міліонове майно, яке залишив в американському місті Балтімор о. Кожиновський. Ґімпель твердить, що має докази на те, що він є нешлюбним сином о. Кожиновського.

СТО ПРОВИН НА СОВІСТИ.

Перед судом присяжних у Самборі відбулася розправа голосного бандита Івана Друщака і його шістьох спільників, що допустилися кілька ґрабункових душогубств. Обвинувачений був колись властником камяниці в Дрогобичі і має на своїй совісти поверх 100 провин, за які почасти сидів уже у вязниці. Друщака і В. Кшесня засуджено на досмертну вязницю, І. Домбровського на 4 роки, а Х. Коша на 8 місяців вязниці.

ЕВРОПЕЙСЬКА МУЗИКА В ТУРЕЧЧИНІ.

Турецькі власти заанґажували десять заграничних замітних співаків, що по цілій Туреччині уладжуватимуть публичні концерти, щоб Турків призвичаїти до европейської музики та співу.

ПАРА ЗАЛІЗНИЧИХ ҐРАБІЖНИКІВ.

У Варшаві арештовано Андрія Мороза і його приятельку Станиславу Шишків, що усипляли в потягах пасажирів і ограбловали їх. Таким способом доконали коло 30 ґрабунків. Останнім разом обікрали Ольгу Кучинську, жінку прокуратора найвищого суду.

ІРЛЯНДСЬКИЙ ЕКСПРЕС.

48 літ їздив в Ірляндії між містом Корк і Блерні поїзд-експрес, званий „черепашим". Оба ці міста віддалені 119 км., отже поїзд повинен би їхати трохи більше як 1 годину. Ірляндський експрес зупиняється в кожному місці, де якийнебудь пасажир зробить знак рукою, що хоче всісти.

СКАРБОВОГО ЕКЗЕКУТОРА ЗАМКНУВ ДО... СТАЙНІ.

В окружнім суді у Станиславові відбулася карна розправа проти Станислава Берковського з Калуша, якого прокуратор притягнув до відповідальности за насильне позбавлення свободи скарбового екзекутора Йосифа Вітошинського підчас урядування. Екзекутор Вітошинський прийшов до помешкання Берковського, щоб перевести екзекуцію за залеглі податки. На домагання Вітошинського Берковський завів його до стайні, де замкнув за ним двері на колодку. Екзекутор пересидів у цім арешті кілька годин і щойно один із сусідів Берковського випустив екзекутора на волю. Берковського засуджено суд на 6 місяців безоглядного арешту.

ВИНИЩУВАННЯ ЛІСІВ.

У Польщі ліс займає 8,006,-032 га, з цього 37.5 відсотків є власністю держави, 62.5 відсотків (4,966,856 га) належить до приватних власників. До 1928 р. зменшилось приватних лісів на 450 тисяч га, в 1928—1933 р. на 376 тисяч га. Якщо винищування лісів ітиме так швидко далі, то за 67 років поверхня ліса зменшиться на 62 відсотки.

БОРОДА НЕ Є „УХИЛОМ".

Уманський „ударник" Нудман дістав наказ від директора тресту, Ароньского, обстригти бороду. Наказ мав той мотив, що „відповідальні товариші" повинні бути голені. Нудман, як нащадок Мойсея, мав гарну чорну бороду і не хотів з нею розстатись. Почалі з бойкоту, перейшли до погроз і справа бороди дійшла аж до найвищої інстанції партії й уряду. „Ізвестія" з 27. вересня додають до цієї справи коментар: Бороду носить один із найбільше заслужених людей совєтського Союзу, начальник головної управи північного морського шляху, Шмідт. Калінін і Петровський теж бородаті. Отже рішили: борода товариша Нудмана не є в собі нічого протизаконного. Ленін і Сталін не мають бороди, але Маркс і Енгельс мали велику, навіть біблійну.

БИЙ ЖИДІВ — ВИРАЗ ПОЛЬСЬКОГО ПАТРІОТИЗМУ

ВАРШАВА (Польща). — На передодні свята Перемиря відбулися по ріжних містах Польщі протижидівські демонстрації, підчас яких побито декого з Жидів, а по жидівських склепах повибивано вікна та поломано двері.

Найбільше демонстровано проти Жидів у столиці Польщі, Варшаві. Уряд ніяк не перешкаджав тим демонстраціям, а націоналістична польська преса назвала ті демонстрації „найкращим виявом патріотичних почувань польського студентства". Говорится головно про польське студентство, бо воно вело перед у тих демонстраціях у звязку з поминальним богослуженням за погиблого тому два роки польського студента, що був убитий підчас протижидівських демонстрацій у Вильні.

Протижидівські демонстрації стали тепер у Польщі звичайною подією. Відбуваються вони правильно кождого року в жовтні й листопаді. Польські студенти повели тепер проти жидівських студентів велику кампанію. Вони не хочуть сидіти в школі в одних лавках разом з жидівськими студентами. Вони домагаються далі цілковитого відокремлення Жидів, що студіють по вищих школах. Цього року побили тяжко десять жидівських студентів за те, що відважилися прийти до школи в той день, коли святковано память смерти вбитого у Вильні польського студента. Знищено теж лабораторію політехніки, бо завважено, що в той самий день там працювали пять жидівських студентів. Школу замкнено.

БОЛЬШЕВИКИ РОЗСТРІЛЮЮТЬ МАГОМЕДАНСЬКИХ ДУХОВНИКІВ.

ТАШКЕНТ (Туркестан). — Совєтський суд засудив на смерть магомеданського муллу разом з трома його помічниками, теж духовниками, на смерть через розстріл за те, що підготовляли „святу війну" проти Совєтів. Засуджено теж 28 дальших учасників цього заговору на ріжні вязничні кари. Провідником цього заговору був мулла Пір Ішан Абдул Муталів, що вважав себе „післанцем з неба" і виконував на землі волю Аллаґа, що наказав повалити совєтську владу, а на її місце збудувати магомеданське царство. Прокуратор твердив, що духовники і заговірники вели головно аґітацію серед бавовняних робітників і намовляли їх до саботажу. Разом з тим прокуратор „переїхався" по релігії, яку висказують „духовники і кулаки" для затемнювання і використовування бідного народу.

РОЗСТРІЛЯЛИ ЩЕ ОДНОГО ЗАЛІЗНИЧНИКА.

МОСКВА (Росія). — Розстріляно машиніста Івана Ноздрина за те, що довів до колізії двох поїздів і розбиття 24 ваґонів.

ЯК „СВЯТКУЮТЬ" НА УКРАЇНІ ПІД СОВЄТАМИ.

МОСКВА. — „Правда" подає, що в селі Торчин на Київщині святкували той день, у якім передавано колхозові землю на власність. З тої нагоди влада рішила влаштувати забаву для дітей і возити їх тракторами по полі. Вивезено дітей у поле над вечором на двох тракторах. Машини вдарили одна в другу, а наслідок був такий: троє дітей убитих і 17 ранених.

ПЕРЕХОДЯТЬ НА ІТАЛІЙСЬКУ СТОРОНУ.

ЖІБУТІ (Французьке Сомалі). — На сторону італійської армії перейшов Магомед Жаґіо, султан з Авса, враз з 5,000 жовнірами. Це получення частини етіопської армії з італійською матиме те значіння, що тепер буде відтятий цілковито довіз амуніції, яку діставав етіопський король з Жібуті.

ЧУДОВЕ МІСТО.

МАКАЛЄ (Етіопія). — Заняте Італійцями місто Макалє є знане як „місто чудових жінок" а крім того ще як і визначний торговельний пункт. Торгують тут найбільше сіллю.

ЕТІОПСЬКЕ ВІЙСЬКО ЗДЕМОРАЛІЗОВАНЕ.

РИМ. — З комунікатів, які надсилають урядови з терену війни в Африці, виходить, що етіопська армія не є боєздатною. Вона є застрашена атаками літаків та бомбардуванням, як теж тенками. Тому вже на вид тенків і літаків розлітається і втікає, або переходить на італійську сторону.

БЕРУТЬСЯ ВЖЕ І ДО ҐОЛФА.

МОСКВА. — В Совєтах високі урядовці зачинають на всі лади наслідувати багату буржуазію. На забави зявляються вже в смокінґах або фраках і цилиндрах. А тепер іще взялися до ґолфа. Добрі гроші зароблять ті Американці, що вчать грати в ґолфа, як і ті, що розбудують ґолфові поля.

ІТАЛІЯ ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН. — Стверджено з цілою певністю, що в Мінхені відбулася секретна конференція між бароном Помпеом Алойзієм, італійським делеґатом до Ліґи Націй, і італійським амбасадором до Німеччини.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Se nd Class Mail Matter at the Post Office of Jeresy City, N. J. on March 30, 1911 under the act of March 3, 1879.

Accept l for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy	
На рік	$6.00	One year	$6.00
На пів року	$3.25	Six months	$3.25
На три місяці	$1.75	Three months	$1.75
Число в пятниці (з англійською частю):		Friday's issue (witr Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.00	One year	$2.00
На пів року	$1.25	Six months	$1.25
В Джерзи Сиття і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$9.00	One year	$9.00
На пів року	$4.75	Six months	$4.75
На три місяці	$2.50	Three months	$2.50

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союза: BErgen 4-1016. 4-0807.

За кожду зміну адреси платиться 10 цент.ві

З Канади належит посилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

У РІЧНИЦЮ ЗАВІШЕННЯ ЗБРОЇ

Як кождого року, так і цього американське громадянство святкує 11-го листопада річницю завішення зброї в світовій війні в 1918 році. В газетах подані предовженні списи демонстрацій, парад, богослужень, балів, тощо. Беруть у них участь передовсім мілітарні й патріотичні організації. Декотрі з них спеціяльно на те й створені, щоби святкувати якраз цей „армістіс дей".

Сьогорічне, себто 17-те вже свято завішення зброї має дуже мало почуття побіди, якого повні були перші свята. Почуття, що Америка виграла війну, пропало безслідно. Можна сказати, що нині Америка загально переконана, що вона війни не виграла, бо, хоч виграла бої, вона програла мир, дозволивши побідним аліянтам завести на місце поваленої рівноваги сил нову рівновагу, що зовсім не краща, а під багатьома оглядами гірша, ніж стара.

Якби Америка була виграла справді війну в повнім розумінні, то нині в день завішення зброї святочні бесідники могли би пригадати, якто Америка пішла в війну за заведення в цілому світі демократії, та за положення раз на все кінця війнам. Та цього ніхто на парадах не каже, бо війна довела не до утвердження демократії, а до її підорвання в світі. Не розз броєно держав, бо держави далі зброяться й видають на армії ще більше гроша, як видавали давніше. І не утверджено мира в світі, бо нині ведеться війна між двома державами, а на нову загальну війну заноситься.

Тому й нема що дивуватися, що Американці йдуть на свято 17-тої річниці закінчення першої світової війни без запалу. Одно, що вони можуть святкувати, це геройські діла своїх вояків, геройський визов смерті, одначе й це святочне почуття сильно ослабляє відчуття, що геройські вчинки пішли на дурно. Тому то й нема що дивуватися, що тоді саме, як старша ґенерація, що була молодою в війні, підготовляє свята завішення зброї, молода ґенерація, себто та, що якраз мала би брати участь у війні, якби Америка до неї пішла, влаштовує по американських школах масові демонстрації проти війни й мілітарного приготування.

Правда, і цей настрій американської молоді міг би рішучо змінитися, якби так Америка, наприклад, виповіла війну Японії, одначе нині, як довго такої війни нема, в Америці воцарився мирний настрій, і прихильники мира проявляють більше боєвости, ніж прихильники війни чи воєнного підготування.

В ПАМЯТЬ ТИХ, ЩО ПОЛЯГЛИ

Двомінутова мовчанка, якою вшанували в дні 11. листопада память погиблих у світовій війні, насуває цього року ще тяжчі й чорніші думки, коли вдуматися в те, за що ті жертви впали. Сімнацята річниця світового замирення є хіба іронічним виразом того, що ніякого замирення в світі нема, та що версайський договір, який мав принести замирення, є найбільшою перешкодою до дійсного замирення. Бо вистарчить тільки поглянути на нову карту Европи та приглянутися тому всьому, що діється в тих краях, що зросли чи зменшилися наслідком версайського договору, щоб зрозуміти, що це виглядає на траґікомедію, коли святкують такий день як день замирення, який став причиною ще більшої ненависти між народами, ніж вона була до 11. листопада 1918 року.

А що так є, а не інакше, видно найкраще по тім, що тепер в усіх державах найбільше говорять про зброєння і війну, що всюди зброєння руйнує державні каси, та що ще ніколи Европа в мирних часах не чула себе такою непевною як тепер, хоч позаключувано цілу купу міжнародних договорів проти війни.

Коли так є з іншими народами, то що тоді діється в серцях міліонів Українців, коли вони згадують день 11. листопада 1918 р. Бо якеж це було замирення, коли в тім самім часі йшла кривава боротьба за Львів? Якеж це було замирення, коли по нім лялась українська кров в обороні українських земель, що їх загарбувала Польща чи червона Москва?

Пролята тоді невинна українська кров і знехтування благородного пориву українського народу до волі і своєї держави лягли прокляттям на тім замиренні, яке принесло Україні розчетвертування її земель і цілковите їх поневолення. Неправда і насильство, на яких опертий версайський договір, і всі ті інші вирішення, що є з ним звязані, не могли і тепер не можуть дати Европі справжнього замирення. Це вже добачує світ і тому змагає всіми силами до ревізії отсього договору. Про це пишуть цілком отверто як про неминучу конечність. І саме те заставляє нас добре подумати, що принесе отака ревізія українському народови. Отсеї застанови вимагають від усього нашого народу, а в першу чергу від нашого проводу — наші українські нові могили, ті, що згинули за українську справу. Бо міжнародня ситуація виглядає так, що готові зайти ріжні зміни і ревізії, але не на нашу користь. Навпаки, готові нас іще більше розшарпати і нашим коштом окуплювати нове „замирення" Европи. А тільки тоді, коли нова ревізія застане нашу націю однодушною в своїх політичних змаганнях і готовою одностайно стати за своє право — є надія на зміну в нашу користь.

УКРАЇНЦІ - ПОЛЬЩА - ЧСР.

(Надіслане з Праги).

Чехи знані зі своєї практичности та вирахованости і їх відношення до інших народів можемо означити як „реальну політику сьогоднішнього дня". Славнозвісне чеське славянофільство, а ще більше русофільство, що колись народилось у мізках кількох ідейних одиниць, змінилося накінець у пусту, але красномовну фразу, якою прикривається саме та „реальна політика", що в ній сьогодня булоб дуже трудно знайти щось ідейне чи чуттєве.

Отже не диво, що і відношення Чехів до нас не є виїмком з цього правила. Не бачать вони сьогодня конкретних, до очей біючих успіхів нашої державницької ідеї, тому і не числяться з нами як з активною, творчою силою. Щонайвище, оцінюючи наше положення та настрої, вони можуть уважати нас за сильно деструктивний елемент, що ослаблює, ба що більше, вразі якоїсь воєнної заверюхи, може навіть розвалити державу окупанта.

Як довго йшло чесько-польське братання, то це відношення Чехів до нас не виходило поза рамці теоретичних міркувань, а навіть, з огляду на можливе ослаблення союзниці (Польщі), було це відношення досить неприхильне. І справа Закарпаття, на думку Чехів, примушувала їх до противукраїнської політики. Тому вони піддержували там русофільський і автохтонський напрямок та клали всі можливі перешкоди українському рухові. Зокрема здобули собі „славу" „Подкарпатске Гласи" своїми україножерними статтями. Доноси та цькування на Українців (головно еміґрантів) і простацька лайка були найбільш уживаними журналістичними засобами цього часопису.

Та часи зміняються, зміняються з ними й обставини. Польсько-чеська приязнь, головно по заключенні польсько-німецького союзу, почали псуватися. Чесько-совєтський союз долив ще оливи до вогню. Читачам може вже знаний розвій подій.

З початком цього року появилася книжка Вл. Студніцького „Систем політични Европи і Польска", де автор з цинічною отвертістю відкриває імперіялістичні пляни Польщі (при помочі Німеччини й Мадярщини) проти не лише України та СССР, але і держав малої антанти, в першу чергу ЧСР. Почалася гостра кампанія в пресі обидвох держав. Поляки заговорили про спільні границі з Мадярщиною, про ревізію границь, плєбісцит на чеському Шлеську (в Остравщині та Тешінщині, де Поляки творять більшість), а як вислід цього говорення почались на Шлеську польські терористичні акції: знищення чеського памятника та образа президента Масарика, лайливі написи, а пізніше демолювання чеських шкіл та державних знаків. У відповідь на це чеські часописи почали писати про польську небезпеку для миру і цілої Европи, про можливість нового поділу Польщі; про спільні чехословацько-совєтські границі, про фантастичні польсько-німецько-мадярсько-японські пляни. Пригадали собі й Українців та почали писати про переслідування нашого народу в Польщі, про польські концентраційні табори, занепад шкільництва, процеси проти Українців, справедливі домагання меншин у Польщі і т. п. В Шлеську скріплено жандармерію й військові залоги; почались арештування та викидування польських горожан (в ЧСР є коло 50,000 робітників, польських горожан). А Поляки почали і собі викидати чеських робітн.ків. Почалися прилюдні збори з лайками та погрозами на адресу сусіда. Голова синдикату польських журналістів відіслав назад найвище чеське відзначення „Білого льва" з відповідним письмом. Чехи не дали дозволу польському консулеві Мальгомові виконувати його функції (в Моравській Остраві), а консулеві Кльоцові відібрали недавно уділений дозвіл зогляду на його противчеські виступи та діяльність. Поляки з пімсти відібрали дозвіл двом чеським консулям (у Познані та Кракові).

А тут і на Закарпатті виявилась неприємна справа: д-р Фенцик видавав свій орган „Карпаторуський Голос", у якому не тільки лаяли Українців, але виступали гостро та не вибирачки в засобах також і проти Чехів, — як зізнавали на судовій розправі — за польські гроші. Що більше, тверджено, що найгострійші статті проти Чехів та взагалі проти ЧСР писав сам польський консуль в Ужгороді Свержбінський, що був змушений потім покинути свій уряд. Виходило, що чеське русофільство на Закарпатті стало знаряддям у руках польських, а не чеських.

Потерпіли у цій чесько-польській кампанії і наші. Чехи, щоб їм Поляки не могли нічого закинути, поспішно виконали польське домагання, щоб відібрати кільканацятьом українським еміґрантам дозвіл на побут та викинули їх з ЧСР.

Це лише подано кілька фрагментів, але і вони виразно показують, що при дальшому розвою цього конфлікту в тому самому темпі та напрямі грозить катастрофа. І Чехи насторожились, бо до того ще й загально-европейська ситуація стала дуже непевною. Але відношення до Українців Чехи зовсім не змінили. Вправді Українці, на їх думку, грали ролю тяжкої оловяної кулі, прикутої до ніг польського імперіялізму і, вразі отвертого конфлікту з Польщею, ставали природними союзниками Чехів, але це було таке ясне і природне, що свого відношення до Українців вони не потребували міняти.

Але нараз сталося щось зовсім непредвиджене: польсько-українське „замирення" стало фактом, а його конкретним доказом: останні польські вибори. Справи не міняло, що лише деякі українські партії взяли участь у цьому „замиренню". Чехи побачили, що їх розрахунок на „автоматичного" союзника вразі потреби цілковито завів. Вони зрозуміли, що врешті треба трохи змінити їх відношення до нас. Вправді поволі, дипломатично, щоб не наробити шуму, та відповідно до обставин, але всеж таки накінець треба. Десь тут і там чеською пресою проскочили вістки про Українців та українське життя у відповідному насвітленні. Десь появилися звістки, що „Закарпаття — український Піємонт" многоміліонового українського народу і т. п.

А ось перед нами резолюції зїзду українських організацій в ЧСР, у Младій Болеславі. Як звісно, цей зїзд не обмежився на заяву льояльности (що не булоб нічим дивним для еміґрантів, які живуть у чужій державі на ласці влади), але заявив, що наші державні змагання зовсім не торкаються Закарпаття, та що українські еміґранти в ЧСР готові навіть зі зброєю в руках боронити сьогоднішніх кордонів ЧСР. Не знаємо, наскільки Чехи, прямо чи непрямо, мали вплив на ~~скликання чи~~ переведення цього зїзду, але одно певне, що стараються його використати для себе. Цей перший крок до чесько-української „угоди" не остався без відгомону. Ось, наприклад, згадані вже „Подкарпатске Гласи" помістили у трох продовженнях (чч. 225, 226, 227 з 7., 8., 9. жовтня 1935) статтю під наведеним угорі заголовком: „Українці — Польща — ЧСР". Автор, якийсь „Спектатор", використовує цю добру нагоду (згаданий зїзд та його резолюції), щоби поговорити взагалі про українські справи та про чесько-українські взаємини. В першу чергу стверджує, що Українці й не могли ухвалити інших резолюцій щодо Закарпаття, бо головна журба Українців — це Схід, а потому доля їх братів у Польщі. „Ніякий український політик зі здоровим розумом не зверне своїх завойовницьких зусиль через Карпати до дунайської заглибини, де перехрещуються сьогодня стільки ріжних інтересів великих держав" — пише автор. Далі подає короткий перегляд нашого політичного положення. Згадуючи про (неприємне для них) польсько-ундівське „замирення", хоче його пояснити та виправдати змагання Українців, бодай при польській помочі, створити самостійну державу на Сході і каже: „Остається фактом, що сьогодня галицькі Українці й еміґранти підуть і з чортом проти комунізму та комуністичної влади на совєтській Україні". Ці настрої, на думку автора, використала зручно Польща, щоби скріпитися морально і мілітарно на випадок конфлікту з СССР. „Що така моральна поміч (Українців) скріпилаб значно і польську армію, в якій 7-міліоновий український нарід буде мати багато вояків — є ясне". Далі автор твердить, що згаданий зїзд був організований під впливом УНДО й УНР, які тепер тісно співпрацюють. Не є також тайною для автора, що УНР, або „петлюрівці" з центрами у Варшаві та Парижі живуть за польські гроші. Накінець автор приходить до висновку, що всі ці справи мають велике значіння і для Закарпаття та, чи не перший раз, замісць лайливих назв, правильно пише „підкарпатські Українці". Він подає три нові вузли, що вяжуть Українців з Чехами: 1) Коло 4,000 Українців покінчили фахову високу освіту при помочі (і матеріяльній) чеської влади; майже стількиж одержали фаховий вишкіл у торговлі, ремеслі та промислі. 2) Кількасот Українців поженилися з Чешками (в Галичині є понад 400, а в ЧСР. не менше). 3) Політичний захист для двох галицьких бригад та наддніпрянську військову еміґрацію з великими старшинськими складами. А всі вони вміють по чеськи, а навіть мають родинні звязки з Чехами, а тому мають і будуть мати великий вплив на чесько-українські взаємини. „Вже сьогодня мають числитися з тою дійсністю і українське громадянство в Польщі і польський уряд" — не то остерігає, не то грозить автор. „В ЧСР були і є три українські високі школи. В Польщі нема; нема ані в Німеччині, ані в Мадярщині. Щоб дійшло до українсько-чеського конфлікту, є неможливе, отже і виключене" — переконує нас автор. На згадку, що Українці безкомпромісово твердять, що підкарпатські Русини — це Українці, автор мовчки з цим годиться, а потішається, що це ще не значить, що ми маємо територіяльні домагання щодо Закарпаття. В першу чергу тому, згідно з автором, що не будемо мати потрібної на це сили. Хочби ми й осягнули самостійність на Сході (що для автора виглядає сьогодня неможливим), то десятків літ будемо потребувати для зорганізування своєї держави та для вирішення наших взаємин з Польщею і Московщиною. Закінчує цю статтю згадкою про польський плян переселити Українців з Галичини (головно безробітну інтеліґенцію, що її, як кажуть, є понад 20.000) до самостійної української держави на Сході, де підчас війни вигинули 2 міліони, а пізніше з голоду 6 міліонів. Це має бути ще одна важна причина польсько-української „згоди".

Стільки пише автор. Поминувши деякі помилки та нерозуміння деяких наших справ, виразно пробивається інтенція цеї статті: Між Українцями та Чехами мусять змінитися взаємини на краще. Осторога чергується з принадою та погрозою, а навіть з надією на уступки (український курс на Закарпатті). Вже це, що стаття появилася в „Подкарпатских Гласах", знаних зі свойого україножерства, дає багато до думання. Чи дійсно Чехи в такій небезпеці? Чи направду зміняється відношення чеського уряду до української справи, і то навіть на Закарпатті? Чи є це тільки хвилеве, під впливом сьогоднішньої ситуації? Чи і як зміниться під впливом дальших подій? Чи і ми скористаємо з цього положення, чи може і надалі останемось тільки об'єктом чужої політики?

На це все одержимо відповідь може вже в недалекій будуччині. Дійсно швидко чергуються події, швидко міняються обставини. Нашим завданням мусить бути: приготовитися, щоб не бути заскоченими.

Інж. Е. К.

К. Орваль.

ДУХИ

Жак уже був у доброму гуморі від вина, як вибила дванацята година й він став оповідати гостям:

Барон Отер був купив старий замок в околиці, славний з ловів. Як поселився там, на день, коли в печі вперше запалили, запросив у гості одинацять найліпших приятелів.

Селяни з околиці впевняли, що в замку зявляються духи. Барон до запрошень додав записку, в якій було сказано: „Як і кожний інший вартісний замок, так і мій замок має своїх духів. Щоби познайомитися з ними, будемо вечеряти опівночі в великій гостинній салі. Для кождого обовязкова одежа духів".

Я також був між запрошеними. Вложив у валізку приписаний плащ і вибрався в гостину. Перед північю барон Отер устав і сказав поважно:

— Панове, пора нам віддати честь духам.

Усі ми вийшли в наші кімнати й небаром зібралися весело перед дверима великої кімнати. Мали ми на собі плащі й може були похожі на духів та в дійсности не були нітрохи небезпечні. Ми творили дванацять білих тіней, що сміялися в сутінку.

— Ввійдімо, панове, — сказав барон.

Тут годинник став бити дванацяту... Роздався якийсь тужний відгомін...

Барон відчинив тяжкі двері й ми ввійшли. Велика кімната була дуже слабо освітлена.

Я був увійшов перший, або бодай так думав, бо зараз побачив, що за столом сидить уже кілька білих духів, у білих плащах, як і мій. Всі здивувалися.

— Що то значить? — сказав барон.

Дивився на нас одного за одним і я пізнав, що нас перерахував. Машинально зробив я це також. Нас було тринацять.

Барон помало підійшов до примари, що сиділа за столом. Пізнати було, що йде непевною ходою та що на силу скриває страх, який заволодів ним.

— Хто ви? — промимрив.

Засяло полумячко й роздався вистріл. Барон зойкнув і впав на землю... Перелякані, закаменілі зі страху, стояли ми на місці наче вкопані... На білому плащі, що його жертва мала на собі, розливалася помало червона пляма. Вкінці ми всі зірвалися, та знову подалися назад... Ця примара помало зникала, меншала... Це тревало кілька хвилин і вразі щезла зовсім, так, що на кріслі остався лише білий плащ.

На наш крик збіглася прислуга. Всі ми скинули з себе білі плащі та окружили нещасного господаря. Він був мертвий, а в очах його задержався образ безмежного жаху.

Жак Таллі випив скляночку шампанского та глянув на приятелів.

Хтось озвався, щоправда, дріжучим голосом:

— Що це за байки, Жак?

— Невжеж ми не прийшли тут забавитися?

— Насміхається з нас, він десь таке читав.

— Це справжня подія, — відповів Жак — даю вам слово чести.

— Чейже не думаєш, що ми повіримо в дійсність того твого духа.

— Хто каже, що то був дух?

— Поміж тими одинацятьма гостями був один чоловік, що страшно ненавидів барона. А причиною була жінка. Той чоловік був дуже багатий, дуже багатий. Як прийшов до замку, підкупив одного чоловіка. Це „привітання духів" було дуже для нього на часі й він задумав плян дуже хитрий, який легко дався виконати... Його спільник убрав у білий плащ великий дитячий бальон і так спер на кріслі, наче яку людську постать. Як ми ввійшли, а були ми вже під впливом вина, здавалося нам, ніби сидить там дух. В дійсности той чоловік сидів під столом, а як барон прийшов, він зпід плаща стріляв до нього... Зараз потім серед загального переполоху він випустив повітря з бальона й так нам здавалося, начеб дух зникав. Той чоловік потім підліз до другого кінця стола при дверях і прилучився до других у другій кімнаті. Потім вернувся з прислугою...

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

НЮАРК, Н. ДЖ. Тов. Вільна Україна, від. 152, повідомляє своїх членів, що місячне засідання цього товариства відбудеться в середу, 13-го листопада, в год. 8-мій ввечір, в галі церковній, 37 Мортон вул. Просимо прибути і заплатити членські вкладки. — С. Присяжний, секретар.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ДОБРА ҐАЗДИНЯ.

Начальниця школи домашньої господарки в Інституті Прета в Брукліні запросила до школи одного різника, щоб він дав ученицям школи виклад про ріжні помилки, які жінки роблять при купованню мяса.

Вона каже, що пересічна багатша дівчина знає тільки кілька родів мясива, і то звичайно найдорожчі роди, як голубята, дичина й дорожча морська риба. Через те дівчата видають багато більше гроша, ніж повинні би.

Замітно, що на ці курси ходять дівчата з багатих домів, а виклад їм має дати різник з багацької вулиці, Парк Евені.

Минулися вже часи, коли то викликало в театральній салі гучний сміх, коли батько сказав до своєї дочки підчас вакацій „Якто, ти до каледжу ходиш, а грибів усмажити не вмієш?"

Ще готов настати в Америці час, що це справді буде вважатися правдивим закидом дівчині. Чи бяде це зле?

ЧИ ЖІНКА СЛАБША ФІЗИЧНО ВІД ЧОЛОВІКА?

Жіночі орґанізації розголошують звіт федерального департаменту торговлі, з котрого виходить, що тепер мають в Америці дозвіл на літання та воження людей і товарів 72 жінки.

Є це дозвіл найвищого ступня і дається його летунови щойно тоді, як він самий політає в повітрю 1,000 годин. Інші дозволи літання мають 402 жінки.

Жіночі орґанізації подають цю статистику на доказ, що думки, немовби жінка була фізично нижча від чоловіка та нездібна до трудніших подвигів як воження людей повітрям, не відповідає правді. Вони показують теж на летничі досягнення Амелії Ергард, що облетіла світ та справилася з найтруднішими клопотами.

РОЗВІД ЩЕ НОВИНКОЮ.

Телеграфують з Трентону, столиці Ню Джерзі, що одна пані дістала там розвід від свого третього чоловіка.

Відомо, що розвід в Америці вже давно перестав бути новинкою. І нема новинки в тому, що жінка дістала 15 долярів на тиждень аліментів. Навіть у тому, що це жінка розвелася зі своїм третім чоловіком, бо тут уже не пишуть нічого, як якась фільмова акторка розведеться зі своїм четвертим чоловіком, а четвертим називається той, що випадає четвертим, відколи вона почала їх рахувати.

У цьому випадку новинка лежить у тому, що розводилася жінка в 75-тім році життя з чоловіком, що має 77 літ.

ЩОСЬ ВЕЛИКЕ?

„Жінка активна в бизнесі в 84-тім році життя", кричать американські ґазети великими буквами, пишучи про першу жінку, що стала 20 літ тому головною директоркою величезного підприємства.

Це підприємство власне недавно постановило збільшити число своїх уділів з 200,000 на 300,000, бо вартість бизнесу за 20 літ зросла з 85,000 на 1,000,000 долярів.

Це все дуже ґарно, та чи бути активною в такій роботі така велика штука? Якби так вона мила підлоги, не дивлячись на 84 роки життя, то ще було би за що писати новинку, але збільшати число уділів навіть на 300,000 шерів це чейже ніщо таке, що навіть для 84-літньої людини булоб неможливим.

МІЖНАРОДНЯ НОВИНКА ЧЕРЕЗ ПОДРУЖЖЯ.

Так, телеграфують з Лондону до американських ґазет, що там незадовго вийде замуж польська фільмова акторка, що виступає під прибраним іменем як Поля Неґрі.

Поля Неґрі не каже, хто саме буде її наступним чоловіком. Вона лише каже, що хтось дуже славний, хтось у політиці дуже впливовий, хтось дуже багатий, хтось трохи старший, і так далі, — але хто це саме, не каже.

Так і чується з цих слів: Ні, панове, ви хочете це знати заскоро! Ні, панове, не дізнаєтеся! Тайна! Цілі два тижні тайна! Не спіть, не їжте, не пийте, хочби цілі два тижні, але я не скажу!

Жаль нам, але потішаємося хоч тим, що не сказала Мусолінієві задержати етіопську війну, поки світ не довідається, хто то став новим чоловіком пані Полі Неґрі. А могла це зробити.

ВЕЛИКИЙ МУЖ ВЕЛИКОЇ ПАНІ.

Що будучий муж пані Полі Неґрі є дуже визначний, дуже впливовий, дуже багатий, дуже розумний, дуже досвідчений, це певно нікого не здивує.

Як молоденька дівчинка залюблюється в дуже сильнім поліцаю, то жінка, що мала вже трох чоловіків, мусить мати трохи вищі ідеали. Перший-ліпший дурень певно не стане її ґероєм.

Щодо розуму, то Поля Неґрі виразно зазначує, що вона хоче від чоловіка розуму й спокою.

Що старість може дати спокій, це правда, але чи дає його розум? Здається, що як Поля Неґрі справді шукає спокою, вона повинна шукати його не в розумі, а в глупоті. Розум якраз спокою людині не дає. Як хочете вспокоїти людину на ціле життя, зоперуйте їй розум у тчасній молодости.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

Лемківське віче в Ню Йорау. — Комтет цього віча просить вибачити, що деякі імена жертводавців подані можливо помилково, бо були виписані невиразно і годі було їх відшифрувати. Між жертводавцями має бути ще: Максим Бойчук $1.

ЗНОВУ СПРАВА ҐЕН. КУТЄПОВА.

Офінор доносить з Парижа, що справа схоплення ґен. Кутєпова большевиками, яка вже вважалася назавше похованою, знову виринула на поверхню. Як собі пригадують читачі, в січні 1930 року Париж, а з ним і цілий світ були схвильовані зникненням головнокомандуючого російським військом за кордоном, ґен. Кутєпова, якого за всіми даними схопили аґенти Чека, спеціяльно приїхавши з Берліна, де в той час був їх головний їлг ч гі л по яа нсанс ансаіп осідок, з огляду на советсько-німецьку приязнь. Зпочатку вдалося прослідити шлях, яким везли схопленого аж до берега моря, але потім з причин, про які говорити не приходиться, справа заплуталася і залишилася без наслідків. Остаточно був в Портуґалії заарештований якийсь Леваль, бувший комуніст, який за крадіж попав до вязниці і звідтам втік до Портуґалії. Він зізнав, що допомагав вивезенню Кутєпова, якого були захльороформували, до невеличкого містечка над Ляманшем, і описав точно хату, до якої його занесли. Уряди не звернули на те уваги, але розслід, зроблений в приватний спосіб деякими часописами, показав, що в згаданому містечку існує одна вілля, яка точно відповідає описови та що її власником є російський Жид Єрусалимський, та що в часі схоплення Кутєпова в ній мешкав член комуністичної партії, інж. Кальський з Бесарабії.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА
за жовтень 1935 року.
ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	413.57
2.	235.26
3.	106.05
4.	93.46
5.	193.53
6.	46.11
7.	271.58
8.	217.65
9.	171.46
11.	78.36
12.	126.96
13.	122.36
14.	9.10
15.	16.54
16.	66.87
17.	38.89
18.	134.28
19.	6.19
20.	212.99
21.	131.34
22.	45.32
23.	40.65
24.	90.74
25.	73.80
26.	38.49
27.	47.99
28.	99.74
29.	176.64
30.	67.77
31.	150.08
32.	33.74
33.	91.75
34.	9.05
36.	126.20
37.	94.88
38.	241.61
39.	131.40
40.	16.75
41.	9.58
42.	159.76
43.	76.39
44.	154.87
45.	272.35
46.	34.00
47.	38.56
48.	48.34
49.	22.60
50.	235.62
51.	60.53
52.	57.30
53.	61.01
55.	57.35
56.	177.17
57.	138.37
58.	169.41
59.	155.65
60.	34.24
62.	134.53
63.	269.98
64.	113.36
65.	261.52
66.	127.88
67.	174.40
68.	25.37
69.	127.97
70.	273.16
71.	7.59
72.	46.30
73.	79.38
74.	23.71
75.	124.09
76.	367.80
77.	85.68
78.	152.08
79.	16.31
80.	40.39
81.	153.69
82.	72.80
83.	164.23
84.	46.91
85.	102.35
86.	238.62
87.	188.51
88.	21.96
89.	23.89
90.	236.46
91.	338.36
92.	17.29
93.	54.59
94.	288.28
95.	51.57
96.	340.34
97.	147.62
98.	115.81
99.	187.87
100.	91.87
101.	46.99
102.	470.64
103.	108.85
104.	259.22
105.	198.82
106.	263.45
107.	130.76
108.	60.93
109.	131.15
110.	14.27
111.	36.73
112.	266.91
113.	60.72
114.	40.65
115.	24.94
116.	49.16
117.	162.65
118.	71.23
119.	33.08
120.	162.95
121.	145.92
122.	52.08
123.	153.33
124.	108.21
125.	39.31
126.	86.53
127.	145.05
128.	18.73
129.	37.32
130.	318.68
131.	20.12
132.	160.46
133.	252.16
134.	73.60
135.	97.99
136.	161.40
137.	215.46
138.	55.60
139.	79.13
140.	87.58
142.	124.96
143.	77.28
144.	24.16
145.	54.98
146.	141.96
147.	490.34
148.	27.49
149.	42.39
150.	28.87
151.	101.02
153.	9.83
154.	60.44
155.	441.42
156.	114.13
157.	9.98
158.	240.65
159.	107.52
160.	127.05
161.	278.89
162.	40.25
163.	101.32
164.	89.22
165.	25.61
166.	59.36
167.	101.05
168.	210.97
169.	80.80
170.	169.00
171.	74.66
172.	44.14
173.	85.27
174.	73.72
175.	149.71
176.	285.98
177.	121.43
178.	93.90
179.	197.65
180.	25.38
181.	161.32
182.	156.51
183.	30.72
184.	12.57
185.	97.11
187.	36.34
188.	48.80
189.	7.43
190.	13.22
191.	117.78
192.	107.27
193.	107.57
194.	33.05
195.	55.56
196.	47.86
197.	44.10
198.	67.56
200.	138.10
201.	41.91
202.	37.12
204.	350.86
205.	16.53
206.	403.36
207.	84.51
208.	23.87
209.	81.18
210.	53.47
211.	168.37
212.	46.30
213.	354.75
214.	41.55
215.	26.10
216.	36.72
217.	376.66
218.	249.47
219.	127.22
220.	187.73
221.	544.67
223.	281.37
225.	24.27
227.	92.64
228.	67.07
229.	165.92
230.	181.51
231.	32.20
232.	65.85
234.	128.05
235.	125.04
236.	166.56
237.	222.27
238.	129.28
239.	300.49
241.	71.93
242.	181.40
243.	77.47
244.	22.72
245.	109.60
246.	55.48
247.	272.85
249.	45.35
250.	17.19
251.	200.55
252.	58.96
253.	86.56
254.	110.65
255.	75.09
256.	41.32
257.	24.75
259.	190.52
260.	44.96
261.	30.22
262.	55.99
263.	65.03
265.	31.04
266.	117.08
267.	88.52
268.	73.40
269.	32.61
270.	203.55
271.	81.13
273.	142.43
274.	177.93
275.	74.29
276.	242.58
277.	141.94
279.	12.59
280.	181.78
281.	60.43
282.	216.93
283.	135.10
284.	64.37
285.	71.77
286.	35.11
288.	212.60
289.	31.16
290.	61.01
292.	384.73
293.	38.82
294.	33.90
295.	194.15
296.	279.19
297.	22.60
298.	72.39
299.	49.18
300.	161.11
301.	143.77
303.	65.28
304.	40.68
305.	68.12
306.	37.94
307.	45.02
308.	119.73
309.	51.26
311.	16.10
312.	33.40
314.	13.88
315.	26.56
316.	273.85
317.	94.34
318.	139.50
319.	76.57
320.	104.55
321.	79.06
322.	49.62
323.	68.37
324.	156.51
325.	98.88
326.	157.54
327.	37.05
328.	24.47
329.	9.24
330.	96.06
331.	40.00
332.	73.07
333.	100.31
334.	195.07
335.	46.03
336.	275.64
337.	23.91
338.	303.77
339.	105.75
340.	21.72
342.	179.80
344.	77.08
345.	107.00
347.	129.25
349.	86.37
350.	110.53
351.	91.94
352.	85.83
353.	25.76
354.	21.80
355.	74.87
357.	55.30
358.	68.12
359.	78.54
360.	14.29
361.	939.50
362.	65.63
363.	136.68
364.	348.58
635.	112.06
366.	17.96
367.	281.75
368.	23.06
369.	214.54
370.	237.25
371.	190.03
372.	35.76
373.	90.82
375.	87.26
376.	25.04
377.	53.10
378.	16.81
379.	65.57
381.	73.92
382.	35.43
383.	169.22
384.	35.69
385.	237.15
386.	19.00
388.	151.11
390.	41.15
392.	25.70
400.	66.68
401.	37.56

З місячних вкладок нових родів обезпечення $41,436.62

Відділ	Заплатив
1.	42.02
2.	12.92
3.	2.42
7.	6.89
8.	9.46
10.	16.43
12.	13.91
19.	1.58
20.	4.25
25.	2.02
28.	39.67
30.	11.32
33.	10.18
37.	16.64
39.	47.55
41.	15.85
46.	1.61
47.	5.84
57.	7.13
62.	1.18
65.	19.76
67.	1.34
68.	1.25
70.	5.25
72.	81
73.	12.58
76.	1.40
78.	6.18
83.	6.75
86.	3.37
88.	6.43
90.	29.12
101.	2.84
102.	4.96
104.	7.12
106.	19.11
108.	36.40
111.	1.09
112.	11.87
114.	5.80
117.	8.90
125.	3.61
127.	6.78
129.	1.68
130.	3.36
134.	17.41
135.	2.08
136.	9.70
139.	6.33
140.	1.64
142.	23.66
143.	14.77
147.	33.19
151.	15.45
155.	10.04
156.	1.29
161.	4.41
162.	1.87
164.	1.62
169.	8.52
170.	20.99
171.	1.57
185.	8.11
189.	12.10
190.	17.06
192.	2.40
193.	17.81
205.	5.00
206.	22.38
208.	10.51
209.	7.60
215.	2.14
216.	15.82
217.	14.70
218.	2.20
220.	2.11
221.	43.47
225.	15.57
230.	7.80
234.	24.12
235.	8.65
237.	2.68
241.	7.86
243.	19.48
245.	3.08
257.	16.75
260.	1.23
262.	5.38
268.	16.39
274.	1.49
275.	30.00
276.	10.47
277.	2.02
280.	1.13
282.	3.55
283.	4.93
284.	3.37
286.	41.50
288.	5.85
292.	2.87
295.	2.17
298.	7.63
300.	9.50
303.	.68
305.	12.83
312.	14.22
316.	7.43
318.	1.13
321.	7.19
322.	2.88
324.	1.49
326.	3.33
327.	5.77
328.	2.01
331.	6.33
332.	5.19
334.	3.31
335.	6.34
336.	25.08
342.	28.74
345.	2.65
349.	6.30
358.	3.97
361.	19.23
363.	12.11
367.	4.67
368.	74
370.	34.09
371.	1.30
375.	1.30
382.	5.39
384.	36.02
385.	8.17
388.	21.36

З місячних вкладок старого роду обезпечення $1,381.30

Разом з місячних вкладок	$42,817.92
Процент від бондів	1,131.25
Процент від морґеджів	2,571.31
Процент від позичок нових родів обезпечення	981.44
Зворот позичок нових родів обезпечення	1,572.00
Зворот позичок до фонду запомогового	50.00
Сплати морґеджів	2,049.66
Перенос морґеджів на власні реальности	117,902.88
Сплати бондів	4,000.00
Перенос резерви зі старого до нових робів обезп.	16,395.75
Разом	$189,472.21

РОЗХІД.
Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 4 Кусень Семен	1,000.00
в. 63 Волошинович Григ.	500.00
в. 70 Пацала Теодор	1,000.00
в. 80 Кузик Федор	1,000.00
в. 81 Добростан Танас	1,000.00
в. 102 Розуміло Теодор	1,000.00
в. 106 Стефанко Панько	1,000.00
в. 108 Пантилимон Йосиф	1,000.00
в. 146 Бугай Анна	1,000.00
в. 189 Ковбан Михайло	500.00
в. 200 Костів Микола	1,000.00
в. 202 Хованець Розалія	1,000.00
в. 206 Дзівенко Йосиф	1,000.00
в. 230 Бряк Петро	250.00
в. 239 Павлиш Олекса	1,000.00
в. 257 Костефка Стефан	500.00
в. 332 Бриґінда Іван	500.00
в. 342 Клебан Йосиф	1,000.00

Виплати сирітських частей по бл. п.:

в. 1 Слодичко Йосиф	46.80
в. 10 Феленчак Ілько	64.36
в. 48 Вітковський Юрій	200.00
в. 76 Свирбивус Михайло	199.50
в. 76 Свирбивус Йосифа	201.38
в. 78 Маційовський Вал.	133.00
в. 87 Окаль Гнат	115.50
в. 136 Венґрин Дмитро	320.00
в. 169 Ґой Катерина	123.20
в. 179 Засоцький Іван	355.00
в. 187 Лукіян Михайло	590.00
в. 253 Воронка Іван	230.00
в. 273 Клімук Йосиф	300.00
в. 295 Чайковський Олекса	230.00
в. 332 Смоляр Серафин	79.95

Виплати з фонду запомогового:

в. 9 Хомінець Іван	35.00
в. 29 Хромчак Андрій	35.00
в. 48 Мицьо Михайло	25.00
в. 50 Соляк Текля	35.00
в. 60 Марціновський Фр.	20.00
в. 63 Горніцький Кароль	20.00
в. 67 Мельник Михайло	50.00
в. 69 Сулима Микола	35.00
в. 87 Сухиня Семен	35.00
в. 87 Ямельський Василь	35.00
в. 104 Ющик Теодор	50.00
в. 105 Костик Антін	35.00
в. 109 Фариняк Іван	35.00
в. 118 Іваницький Терентій	35.00
в. 121 Юревич Марія	25.00
в. 130 Лошків Юстина	25.00
в. 137 Рудавський Іван	50.00
в. 139 Липова Марія	20.00
в. 147 Капитко Іван (утрата руки)	100.00
в. 155 Гавриш Розалія	25.00
в. 168 Космина Григорій	25.00
в. 168 Ґелета Михайло	25.00
в. 179 Кордонова Павлина	50.00
в. 181 Шевчук Анна	35.00
в. 194 Марків Анастасія	35.00
в. 218 Макар Михайло	25.00
в. 221 Курчак Йосиф	35.00
в. 221 Стефанюк Михайло	35.00
в. 221 Лоєк Петро	35.00
в. 221 Мадай Йосиф	35.00
в. 223 Ковалькевич Михайло	35.00
в. 227 Бережанський Станко	35.00
в. 255 Булій Лешко	25.00
в. 276 Ліщина Стефан	50.00
в. 280 Черняк Павло	35.00
в. 284 Щурик Параньна	25.00
в. 296 Мілько Олекса	50.00
в. 301 Ґавлічинський Кость	35.00
в. 321 Белюх Григорій	50.00
в. 327 Сенів Ілько	35.00
в. 341 Бахоровський Василь	35.00
в. 401 Кукіш Дмитро	50.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орґан	3,595.00
Платня головного уряду	683.00
Платня помічних сил	216.00
Нагорода секретарям за третій квартал	11,451.34
Кошта правні у виплаті посмертних запомог і при інвестиціях	183.80
Свобода на рахунок праць Ювилейної Книги	500.00
Почта, телефон і т. п.	90.30
Асекурація від огню	67.20
Кошта подорожі і репрезентації	37.68
Лікарі за оглядини нових членів	41.00
Асекурація від грабунку	25.00

Інші виплати з фонду посмертного:

Перенесено резерву за членів, перейшовших зі старого роду обезпечення до нових родів обезпечення, Кляса Т.	16,395.75
Грошеві звороти нових родів обезпечення	510.67

Інвестиції.

Інвестовано в бондах	61,200.00
Процент на бондах	714.45
Інвестовано в забезпечених державних морґеджах	51,125.42
Заплачено за морґеджі і процент на морґеджах	1,459.04
Перенесено морґеджові інвестиції на власні реальности	117,902.88
Заплачено податок і вдучено до морґеджів	4,493.62
Направи і праці на реальности	165.00
Позички членам на грамоти нових родів обезпечення	6,673.00
Разом	$297,488.84

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем вересня 1935 р. остала	$372,305.58
Прихід за жовтень	189,472.21
Разом	$561,777.79
Розхід за жовтень	297,488.84
Готівка з кінцем жовтня 1935 .р остає	$264,288.95

БІЛЯНС.
Стан чинний:

Готівка	$ 264,288.95
Морґеджі	1,241,314.69
Бонди	876,004.75
Реальности	703,750.37
Дім У. Н. С.	120,000.00
Позички членам	431,761.50
Разом	$3,637,120.26

Стан довжний:

Фонд посмертний нових родів обезпечення	$2,723.355.14
Фонд резервовий	98,347.86
Фонд адміністраційний	115,519.75
Фонд Запомоговий	77,331.94
Contingent & Fund for protection	215,947.50
Фонд конвенційний	25,678.53
Фонд народний	4,674.61
Фонд посмертний старого роду обезпечення	176,354.06
Фонд сирітський	199,910.87
Разом	$3,637,120.26

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

М. Костишин.

Я БАЧУ ВАС

(Учасникам у святі селянки Рогатинщини).

Я бачу вас мов цвіт барвистий,
Що ранком срібні роси пе.
Хоча сердито вітер віє,
Краса розцвіла не марніє,
Душа розбуджена жиє.
Дивлюсь на вас і кануть сльози
Не смутку, горя, але втіх,
Що дух розбуджений скріпився,
Живе кругом, де я родився,
В світи летить зпід рідних стріх.

Я бачу рідні ці хотіння
І привиди розцвілої краси;
Душа моя там все злітає,
Від цього виду оживає,
Як цвіт від Божої роси.
Живіше кров гуляє в жилах,
Як бачу матір, що іде,
Неначе з криці кує долю,
Стоїть за правду і за волю,
Діток до світла знай веде.

Ідиж вперед, селянська нене,
Ти хрест несеш; будь горда тим'
Хоча сердито вітер віє,
Твій труд, знай, сонцем заясніє,
Во вік останеться святим.

Апетит Віктора Гіґо.

Французький письменник Віктор Гіґо (автор „Нуждарів", „Рік 1793" і ін.) був відомий із доброго апетиту. Сам він часто говорив:

— У науці відомі є три незвичайно великі шлунки: шлунок кита, струса та Віктора Гіґо.

Раз Віктор Гіґо був із приятелем на обіді в одного банкира. Перед обідом приятель виправдувався господареві дому:

— Лікар мені заборонив багато їсти, тому не беріть мені за зле, коли буду їсти зовсім мало.

— Нічого не шкодить, — запримітив Віктор Гіґо. — Я є тут, то зїм і вашу порцію.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА
МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
за жовтень 1935 року.
ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1.	10.58
2.	14.00
3.	3.83
4.	2.03
5.	7.05
6.	25
7.	16.20
8.	15.30
9.	14.40
10.	2.70
11.	11.65
12.	1.80
13.	10.60
14.	90
15.	1.13
16.	5.85
18.	3.37
20.	8.80
21.	10.13
22.	1.13
23.	11.70
25.	1.80
26.	4.95
27.	90
28.	10.15
29.	9.70
30.	6.53
31.	8.85
33.	12.85
36.	7.65
38.	8.60
39.	5.23
40.	2.03
42.	7.88
43.	1.60
44.	12.38
45.	13.95
46.	68
47.	3.40
48.	2.70
50.	16.43
51.	90
52.	3.15
53.	3.15
55.	3.85
56.	13.50
57.	8.80
58.	9.65
59.	12.15
60.	2.25
62.	11.95
63.	17.55
64.	9.00
65.	19.35
66.	75
67.	7.87
68.	1.35
69.	3.15
70.	7.88
72.	5.65
73.	3.60
74.	45
75.	10.35
76.	15.30
77.	5.62
78.	4.75
79.	1.35
80.	3.10
81.	7.00
82.	4.95
83.	11.93
84.	2.50
85.	11.95
86.	7.20
87.	10.80
88.	4.25
89.	2.25
90.	18.67
91.	21.40
92.	1.80
93.	1.35
94.	15.30
95.	7.90
96.	11.05
97.	14.40
98.	2.95
99.	17.80
100.	4.05
102.	24.30
103.	4.95
104.	9.00
105.	10.80
106.	9.68
107.	2.30
108.	4.75
109.	6.98
110.	2.70
112.	8.85
113.	4.50
114.	6.75
115.	1.15
116.	6.30
117.	1.80
118.	1.15
120.	11.25
121.	12.40
122.	1.80
123.	5.85
124.	8.80
125.	3.05
126.	2.70
127.	7.90
128.	1.00
129.	60
130.	14.20
131.	25
132.	7.20
133.	2.25
135.	4.95
136.	18.45
137.	13.05
139.	5.23
140.	8.10
142.	18.25
143.	4.15
144.	2.05
145.	5.65
146.	6.08
147.	32.18
148.	3.83
149.	2.64
150.	11.30
151.	13.28
155.	24.10
156.	11.70
158.	15.08
159.	4.55
160.	4.95
161.	12.60
162.	1.15
163.	4.95
164.	11.25
165.	3.60
167.	4.05
168.	7.05
169.	1.00
170.	12.38
171.	3.40
172.	6.75
173.	4.95
174.	3.60
175.	5.85
176.	11.25
177.	2.25
178.	4.05
179.	13.28
180.	16.43
181.	70
182.	4.95
185.	13.05
187.	45
188.	4.50
189.	1.35
191.	6.98
192.	9.25
193.	2.48
194.	50
196.	3.85
197.	70
198.	2.75
200.	8.35
201.	3.60
204.	19.35
205.	4.35
206.	28.15
207.	3.15
208.	70
209.	1.60
210.	50
211.	6.55
212.	90
213.	16.45
214.	3.70
217.	17.78
218.	10.13
219.	4.50
220.	10.35
221.	31.50
223.	29.50
225.	3.40
227.	4.95
228.	1.80
229.	13.50
230.	16.65
231.	5.40
232.	5.85
234.	16.45
235.	10.80
236.	7.20
237.	12.15
238.	7.65
239.	19.58
241.	1.35
242.	26.10
243.	10.58
244.	1.80
245.	8.35
246.	2.25
247.	13.50
250.	1.35
251.	6.75
252.	3.15
253.	3.60
254.	5.40
255.	4.60
256.	3.87
257.	1.35
259.	9.00
260.	10.95
261.	1.50
262.	2.50
263.	2.03
265.	2.70
266.	4.95
267.	3.60
268.	4.73
269.	2.25
270.	13.35
271.	5.65
273.	5.40
274.	6.53
275.	5.65
276.	22.50
277.	6.53
279.	1.35
280.	5.20
281.	3.83
282.	15.75
283.	6.10
284.	45
285.	50
286.	3.83
288.	15.53
289.	4.05
290.	2.95
292.	24.75
293.	1.35
294.	2.79
295.	3.15
296.	11.05
297.	1.80
298.	4.05
299.	2.48
300.	6.30
301.	5.25
303.	1.35
305.	4.75
306.	1.60
307.	3.30
308.	2.95
309.	1.80
311.	1.15
312.	5.40
314.	1.75
315.	25
316.	11.93
317.	4.28
318.	9.68
319.	2.70
320.	5.20
321.	6.30
322.	1.80
323.	7.90
324.	5.63
325.	1.35
326.	7.88
327.	3.75
328.	2.95
330.	7.20
331.	5.00
332.	6.10
333.	3.85
334.	8.55
335.	2.95
336.	16.00
337.	50
338.	13.75
339.	6.98
340.	2.25
342.	18.90
344.	2.25
345.	5.65
347.	6.30
349.	6.85
350.	1.35
351.	1.35
352.	4.75
354.	67
355.	2.70
357.	2.05
358.	3.50
359.	5.85
361.	43.20
362.	8.80
363.	12.15
364.	16.43
365.	5.85
366.	5.20
367.	12.60
368.	45
369.	13.05
370.	8.55
371.	10.15
373.	2.93
375.	6.75
377.	2.25
378.	2.70
379.	8.35
381.	1.80
383.	12.38
384.	9.23
385.	10.12
386.	2.70
388.	14.85
390.	8.33
392.	2.05
400.	11.25
401.	2.02

З місячних вкладок	$ 2,346.91
Процент від морґеджів	255.15
Сплати морґеджів	112.25
Разом	$2,714.31

РОЗХІД.
Виплати посмертних запомог по бл. п.:

в. 374 Заяць Ольга	344.00

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за Укр. Тежневик	475.00
Платня помічних сил	216.00
Видатки канцелярійні, почта, експрес і т. п.	25.00

Інвестиції:

Інвестовано в забезпечених державних морґеджах	15,931.68
Морґеджові кошта і процент на морґеджах	351.83
Разом	$17,343.51

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Готівка з кінцем вересня 1935 р. остала	$80,987.87
Прихід за жовтень	2,714.31
Разом	$83,702.18
Розхід за жовтень	17,343.51
Готівка з кінцем жовтня 1935 р. остає	$66,358.67

БІЛЯНС.
Стан чинний:

Готівка	$ 66,358.67
Морґеджі	147,332.18
Бонди	103,974.00
Реальности	56,650.92
Разом	$374,315.77

Стан довжний:

Фонд посмертний	$272,241.26
Фонд адміністраційний	102,074.51
Разом	$374,315.77

М. Мурашко, гол. предс.
Р. Слободян, гол. фін. секр.-кас.

ЗВІРЯТА САМІ ЛІКУЮТЬСЯ.

У французькому часописі „Практична ґіґієна" появилася цікава стаття про недуги звірят. Автор статті пише, що звірята самі й дуже доцільно лікуються.

Як мають гарячку, то вишукують холодні місця, бажаючи спокою й темноти, а навіть відчувають нераз охоту зануритися у воді, тому, що знають, що така купіль їм поможе.

Як пес стратить апетит, то жере пирій, тому, що ці ділає на нього прочищуючо. Пси, що терплять на затвердження, радо їдять мосло, оливу й смалець, тому, що їм це помагає.

Це виглядає на байку, а одначе є правдиве, що муравлі мають зорґанізовані шпиталі і перевязують рани, які перед тим звогчують відповідною рідиною. Зранений шимпанс здержує кров з рани в цей спосіб, що затискає її сильно руками, або теж перевязує її листям і травою.

Один з лікарів завважив, що пес, якого змия вкусила в голову, негайно побіг до води й довший час держав голову у воді. Один ловецький пес, якого переїхав віз, положився в ріці, до якої приповз, і хоч вода була зимна, він три тижні в ній перележав. Люди з милосердя приносили йому їдження. І пес виздоровів.

Якийсь ямник був тяжко зранений у ліве око. Він положився у темнім куті, де не доходило ані світло, ані тепло, хоч привик був завжди лежати при теплій печі. Він вилікував своє око завдяки спокоєви й витревалости. Очевидець лікар оповідає, що пес два дні й дві ночі лизав праву лапу й звогчене місце лапи прикладав до недужого ока. Як тільки висхла, робив це наново.

Зранені коти лікуються в цей спосіб, що звогчують негайно хоре місце. Доктор Деляне оповідає про зраненого кота, який так довго лежав над берегом річки, доки не вилікувався. Інший кіт 48 годин лікував свою важку рану під водотягом. Цей лікар запевняє, що така метода звогчування хорого місця, і тимсамим лікування гарячки, є дуже доцільна.

Автор згаданої статті пише, що люди повинні точно обсервувати самостійний спосіб лікування у звірят, що може вийти на користь навіть людям.

Недовірчивий.

— Ти чого так оглядаєш свої пальці?

— Бо я перед хвилиною подавав руку одному добродієви і тепер рахую, чи є всі пальці.

ХИТРИЙ МАЛОРОС.

Рига (Офінор). Під таким наголовком московські ґазети наводять фантастичну історію Павла Кривошия, молодого українського хлопця з Александровська, що на протязі двох років вхитрився дурити московські уряди і самі коміcаріяти, удаючи з себе німецького інжиніра Павла Кривошанича, великого фахівця в ріжних справах. Павло Кривошия, який скінчив в Олександрівську нижчу технічну школу, дістав собі десь добрий кожух, очевидно з панських плечей, великі жовті черевики, в яких його ноги могли свобідно обертатися, німецьку люльку та зеленого капелюха і в такому виді заявився до тресту „Всепромутілізації" в Москві, установи, яка мусіла теоретично дивитися, щоб ніщо не пропало, та щоб всі фабричні відпадки раціонально зуживалися. Побачивши картку німецького фахівця Павла Кривошанича, який до речі сказати знав не більше двох десятків німецьких слів, сам головний директор вийшов йому назустріч і тогож дня ввечері „Німець" дістав 2,000 рублів на дорогу та припоручення керувати утілізацією... жужелю на Уралі. Він пробув на Уралі 6 місяців, одержав від треста більш як 20,000 рублів, зібрав гарну колекцію уральського дорогого каміння і одного дня звик, піславши трестові ляконічну депешу: „Умовини не підходять, виїхав за кордон". Тимчасом поки „Всепромутілізація" жалувала, що не платила цінному фахівцеві більше, Павло Кривошанич прибув простісенько до Москви, і навіть не змінивши імени, звернувся до „Сурогатпробки" з пропозицією робити корки з липового дерева і купити у нього специяльну інсталяцію, привезену з закордону. Інсталяцію він сам зробив з части дерева і телефонічного апарату і взяв за неї дешево 7,200 рублів, попередивши, що випише з Німеччини фахівця, який вміє її пустити в рух. Покрутившися кілька місяців при „Сурогатпробці", він знов „виїхав" за кордон, себто переїхав до нового тресту. Коли поліція нарешті в травні 1935 року зясувала, ким є в дійсности Павло Кривошанич, минуло теж три роки його „корисної" діяльности по московських трестах. Три роки він жив у найліпших готелях, їздив спальними потягами по всій Росії і „заробляв" десятки тисяч рублів лише тим, що спостеріг, що сучасний совєтський чоловік кланяється в ноги кожному чужинцеві.

Фантастична епопея Кривошия скінчилася, як слід було чекати, в Чека під стінкою, але титул цієї неймовірної, але цілком автентичної історії очевидно краще булоб поставити не „Хитрий Малорос" а „Дурні Москалі".

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

НЮАРК, Н. ДЖ.

На визвольну боротьбу.

На відчиті ґенерала Капустянського, який відбувся в нашій громаді 6. жовтня, переведено між приявними збірку, яка принесла $60.72. Жертвували: І. Лобур і І. Вінач по $5; Т. Гавриляк $2; М. Кибус, А. Богачик, В. Ткач, Д. Доля, Т. Рудий, М. Яворський, П. Ковадло, Д. Юрий, пані Руда, І. Тарнавський, С. Воробець, З. Литвінський, Залевський, В. Явдошин, П. Ковальчук і д-р В. Клодницький по $1. Дрібними датками зібрано $32.72, отже разом $60.72. Ту збірку призначено на визвольну боротьбу. На ту саму ціль зложили до Центральної Ради поодинокі товариства $25, а саме: Тернопільщина $5; Запорозька Січ, Вознесення, Матерей і Дочок, Призвитерська громада, Івана Франка, Драматичний Кружок, Православна громада, Любов, Марта Вашинґтон і Січові Стрільці по $2. Отже загальна сума жертв виносила $85.72. Розходу було $15, а $70.72 вислано через Обєднання на визвольну боротьбу.

За Центральну Раду:

П. Ковальчук, скарбник.

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Остання прислуга покійному гр. Миколі Костіву.

По похороні нашого незабутнього й щирого українського робітника Миколи Костева горстка його приятелів і фамілія зійшлися в льокалі Горожанського Клюбу, щоб там, де він найчастіше перебував, спімнути його „не злим тихим словом". Гром. М. Савка ще раз подякував членам від. 200 У. Н. С. і Горожанському Клюбові від покійника та згадав, яку то страту понесла наша громада в його смерти. Гром. С. Шіпка попросив, щоби вчинити покійника бажання та зложити дар на Український Музей Визвольної Боротьби, бо цей музей покійник морально й матеріяльно підпомагав. Зібрано $6.50 і вислано через Обєднання, до котрого покійний Микола Костів кождий свій цент на ріжні українські цілі висилав. Нехай американська земля буде йому пером.

В. Ц.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ВІЛМЕРДІНҐ, ПА.

В січові ряди!

Кождий чоловік, який зачинає нову працю, нове діло, мусить усе наперед добре обдумати, щоби його мрії сповнилися та щоб його не стрінула невдача.

Так є в домашній господарці, так і є в народній праці.

Ті громадяни, які старались зорганізувати церкви, народні доми, товариства, організації, добре знають, скільки мусіли відсунути колод, що інші кидали їм під ноги. Але коли чоловік послідовно до розпочатого діла докладає сил і праці, то діло таки увінчається успіхом.

Щось подібне мали ми в Вілмердінґ, Па. Громадяни цеї місцевости при кождій нагоді розмовляли про Січ. Гром. П. Кульчицький порозумівся з Окружною Командою Чорноморської Січи в Пітсбурщині. а до помочі стали йому гром. І. Липецький і інші. Вони взялися до діла дійсно поважно, бо вже 30. червня приїхали до нашої місцевости представники Орґанізації Чорноморської Січи, а саме окружний комендант Михайло Венжовський та скарбник 6. сотні в Ембридж, гр. Ліцовський зі Січовиками в одностроях. По звичаю січовому перше вступили до церкви, щоби Богу помолитись, а по богослуженні прийшли до церковної салі на наради, на яких ухвалено зорганізувати в нас Чорноморську Січ, як 16. сотню.

І саме тут зачинаються тяжкі початки, бо по двох місяцях нашого існування не було видно нашої праці. Тому секретар повідомив головну команду, щоб нам помогла піднестися.

Так сталося.

Несподівано 22. вересня на приказ головної команди приїхали до нас окр. комендант М. Венжовський, окр. орґанізатор І. П. Федан і кілька Січовиків, щоб розслідити, як дійсно справа мається. Переконалися, що не є так зле.

По коротких нарадах із нашими старшинами, вони заповіли свій приїзд на наступну неділю.

У неділю, 29. вересня, перше о. І. Теодорович присвятив півгодинну промову в церкві справам військової орґанізації Чорноморської Січи. Закликав усіх вступати в ряди 16. сотні в нашій місцевості. Ця промова о. Теодоровича зробила приємне враження на присутніх громадян.

Пополудні приїхала Окружна Команда Чорноморської Січи в цілому складі, Сотенний 16. сотні Ч. С. І. Романишин відкрив січові збори та покликав до слова секретаря нашої сотні. Після його звіту забрав слово окр. ком. М. Венжовський у справі орґанізації Чорноморської Січи, в якій мусить бути послух, взаїмна пошана, любов і поступ. Без поступу ми не моглиб жити повним життям і не можемо називати себе націоналістами. Націоналіст є все активний. Людей з активністю саме треба Українцям якнайбільше, а таких має виховати Орґанізація Чорноморської Січи. Маємо в сотні нагоду підготовитися до служби вітчині, яка скоро буде потребувати нашої помочі. Чорноморці мусять її дати.

Орг. Федан у своїй півтора годинній промові представив і вияснив нам положення нашої американської молоді, яка не інтересується нашим життям, а яку треба опанувати й виховувати в орґанізації на Українців. Перейшов історію Галичини, читалень „Просвіти", Січової орґанізації, згадав за воєнну хуртовину і наших молодих боєвиків і закликав збирати на боєву акцію.

Згадав теж про ґазету „Націоналіст", яку кождий Січовик мусить не тільки читати, але й розповсюднювати.

Коротенько переповів про свято розвинення прапора сотні. При кінці поучав, що січові збори мають бути чисто січові, та що не можна брати справ особисто, бо це допроваджує тільки до непорозумінь та незгоди в сотні. Усі дрібніші справи треба полагоджувати на місці в сотні. До цього додав ще опис Державницької Маніфестації в Ню Йорку та Конґресу Українських Націоналістів Америки, на яких він був приявним як делеґат.

За його гарну промову наділили його Січовики рясними оплесками.

Тоді Сотенний Романишин подякував Окружній Команді за її слова заохоти й за труд, та візвав Січовиків до згоди і любови, щоб сотня розвивалася як інші сотні Чорноморської Січи на добро й славу українського народу.

На слова окр. орґанізатора на закінчення „Слава Україні!" всі присутні, вставши, відгукнули тричі: „Слава!"

Після цього наш дякоучитель Ст. Лабойко відспівав з усіми: Ой, у лузі червона калина".

Й. Боришкевич, секр.

НАШІ УЧНІ.

— Як називається цей океан?

Ученик мовчить.

— Дуже добре. Тихий океан.

*

— Чим Самсон побив Филистимів?

Ученики не знають. Учитель хоче їм пригадати й показує їм на свою щоку. Ученики закричали хором:

— Ага! Ослячою щокою! Ослячою щокою! Ослячою щокою.

*

— Мамо, я йду нині босий до школи.

— Чому?

— Бо нині будемо рахувати до 20, а я на руках не маю стільки пальців.

*

— Як називаємо дітей, що говорять неправду?

— Брехунами.

— А як таких, що говорять правду?

— Страшна дитина.

*

Ученик приходить до аптики і просить знечульного ліку.

*

— Знечульного? — дивується аптикар. — А тебе щось болить?

— Ні, але я маю показати татови свідоцтво.

*

— Чому Мойсей перевів Жидів через пустиню?

— А що, прошу пана, мав пейсатих нести?

ТАРЗАН І ОГНЕННІ БОГИ. (25)

UNITED FEATURE SYNDICATE, Inc.

Тарзан поспішав джунглями, щоб знайти й знищити бандитів, котрі грабили рабів, а котрими керував якийсь таємничий білий чоловік. Він не підозрівав, що він стрінув члена цеї банди та що дістав від нього фальшиві інформації.

Тимчасом курієр банди гнав до свого призначення, до бідного містечка на африканськім побережу. Він побіг до брудної канцелярії Арістіда Орседоса, приятеля Гарета, та доручив йому лист свого начальника.

Як Орседос прочитав лист, засвистав і замуркотів: „Так, він хоче ґеольоґа, найкращого, якого можна дістати. Мій приятель Гарето мусів попасти на слід чогось вартісного, можливо, нафти, або золота, або плятини. Ну, я йому дам ґеольоґа!"

Злі люди, що є ворогами суспільности, мають свої звязки, що сягають поза моря. За короткий час уже йшли телеграми, що шукали ґеольоґа, який мав стати новим чинником у драмі, що розігравалася в дикій Африці.